

Istorior

BRITT-INGER NILSSON

Stur Niss add ländj ve irriteradn upå att kelindji onumas add skaffa jätt jökur. Vänd sulld ä va bra fö? Je gukku så o låg å ärd upå fö tä vitå att ann kam emat just o tidi ann add sagt? Dummeter.

Je nåt kam Stur Niss slirändäs in just som gukku galät tre gångga. Ann va bå trätt, full å sölån, männ tänkär djingg fort ändå. Ann galät ni gångg til. Fint, nu trodd kelindji att klukko bar va tålv, nu sulld int ä bi nå krånggäl. Nästa morgon frägät kelindji når ann add kemi emat.

– Tålv, so i säjd att i sulld, sväret ann. Kelindji bar nikkät. Ä va dält, nu kund ann pust åjt. Ä djikk jänn fläkk sä let kelindji:

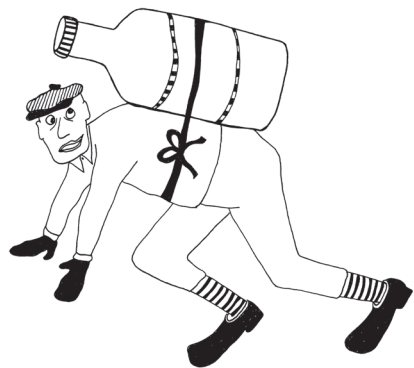
– Vir måstum nug skaff jätt nytt jökur. I nåt galät gukku tre gångga, sä mumlät spikkan: å fy sjovänd, galät sju gångg till, fnissät lite, galät två gångg til å sä släppät ann jänn purp.

Lind Järk add ve ostå bano å släj si los jänn logdag. Ä va nå tilställningg minn mångg karrär å ändå mer brännvin. Ä tog tider inå ann add duvå ta si emat a Bråmåbudum, ann fikk lov tä krjop el väjjän. Inå ann add täj si ini åjsä å mala si nidi sändji add ä inna bi ljost åjtä. Kelindji snarkät, så Lind Järk va säkär att innt o visst ur sent ä va, å ur druttjin ann add ve. Ann va so nögd minn si sjov så ann glisät mäss ann såmnät.

Då Lind Järk vaknät stodd kelindji å låjtät si yvyr onum å frägät umm ann add veri full kvälldn fyri. Järk kam jug att o add sovi tungt, så ann kändd si rätt säker då ann säjd att ann bar add täj si jänn ålldär so litn jänn fö tä innt dra nid stämmindji fö odrum.

- Vänd kam ä si att o frägät nå släjkt?
- Dämm a rindja frå ostå banon å sagt att du glämd åv rullstoln.

Sturull Joan berättät att ann add vurti budin upå kaffe åv Rapp Kari:

- Ä va ryktit kaffe må du tro. Ädd i ställa stjedi mitt i kuppim så ädd o sted kvär!

Måspers Hans va upå kabälarbet i Mora då Kråkbjers Anton kam minn jänn putil å villd bjod Hans upå jänn sup.

- Nej, nej, säjd Hans, ä gorint fö si, i e ju i arbet å tjörär bil.
- Ja, ä förstod i full svärät Anton, anas ädd i ålldär budi!

Ingrid Olsson add flytta a Soldn å ärt tålås umm jänn duktär så ållär add redå ukän ä va. Dämm källät ann Helldahl, män inggän visst umm ann add nå spesijällt fyrnamn, ann jättät full bar Helldahl. Då Ingrid Olsson add vurti pansjonär vårrt o pysjån, å fo båtå sätt si i väntromi nä Helldahl släkså sidn va. Mäss o sät dan byrd o å funder umm donda Helldahl möjligen kund vårå jänn skåjlkamrat a ännä frå ögskåilam. Då ä vårt ännäs tur tänkt o, att donda skräkkå gambäl kalln knapast kund va ännäs skåjlkamrat så add ve so lång å ståtlin minn fullan skållam åv låkkåt mörkt år. Då ann add undärsötja ännä tänkt Ingrid att o mässt fräg i alla fall. Nug va ä nå i ogum så minnät on umm skåjlkamratn. Så o tog sats å frägät ”A du möjligen ve upå sumu ögskåjl som i jätt tag i tidn?” Ann såg ländj upå ännä å sä svärät ann ”Jo, i tykkt i kântäs-att di, vännt få i funder, vänd va ä du va lärär i?”

Ä va jänn sumår i soldtjörtjon då dämm add nå uvåli helgonstatyer sãmä utställningg. Fråmåni mariastatyn stodd ä je skål minnn jänn stjylt dar ä stod att man sulld lägg pängg a fattigum. Ata jesusfigurim va ä je ana skål minn insamlingg fö Erikshjälpen.

Ann sumårn va ä jänn vaktmmästär så add ve gruvarbetär inå ann kam däj. Odär vaktmästrär källät onum fö Gruvarbetärn, fö däm let att ann gruvät si fö tä arbet. Vänn dag då däm sulld töm dämnda skålär, va ä tomt i skåln fråmåni maristatyn, män ata jesusfigurim låg ä skapli minn pängg. Gruvarbetärn villd vitå ur eta djikk til, så ann gämät si åttåni jesusfigurim fö ann sulld sjå ur ä kund bi son undåförundå. Ann addint seti dan ländj förrän ä kam jänn kall minn jänn långg rukk in genum portn. Kalln djikk rätt fram båtå mariafigurin, bukkät si bändit å säjd ”Ja, i vet att i gor litä djent nu, män i a ä dåli ställt, å ä stor jän att pängga sa go båtå fattigor, så i tar ä direkt”. Gruvarbetärn

djärd säj röst mörk å mystisk åttåni jesufigurim å mullrät ”Tag dig i akt min herre, och lägg omedelbart tillbaka vad din hand har stulit”. Långgruttjänn såg upå jesufigurim dar rösti add kemi frå, å sä säjd ann ”Jag talade faktiskt till din mamma, lägg dig inte i det här”. Sä tömät ann yr skåli minn pängga å drog åv.

Sool-Öenredaksjon add sammanträd näst Sara i Kulårum. Då djikk ä föbi je fin kull å ledät jänn äst ättär si utå bygatun.

- Men sjå, säjd Måspers Ola, uku fin märr.
- Men Ola, let nån, ä si du full att donda ästn e inggu märr.
- Jovisst, svärät Ola, män nu ment i doda så djikk fyri.

Nidå Lovnessåji i Jesundum add däm jän lastbil so byrdå bi gåmål å skraltån. Mäss kallär såt å resonerät um däm suld ta å tjöp jänn litå modärnär bil, so va ä nån so fyryslo att däm suld ta å prov jänn bil min jänn diesel.

- Jänn diesel, va ä nån so let, vänn e jänn diesel fö nod då?
- Ja, jänn diesel, säjd donda fösst kalln, ed e full jänn släjk motor so int ä böves någä tännstift a.
- Nej tack du, säjd oder kalln, ä kum int upå fråga so mångg tännstift vir am kvär ättär gambäl biln!

Bugå Per å Bugå Kari add näta upå verodror i mångg år. Ibland va däm usamsär i fler vikur i sträck. Jänn gångg va dämm so arggär så inggän åv dämm djetät säj jätt enda ord a odrum.

Då Bugå Per sulld minn bussn tidåt ädd ann vilja att o ädd su vätja upp ann nästa morgon. Men ann villd intt va fösstn så språkät, då ädd ann tappa kampän. Iställä skrivet ann jänn lapp båtå kelindjän: Vätj upp mi klukka fem imårgu! Ann lagd lappän uppå ågaskuppan ännäs.

Nästa mårgån vaknät Bugå Per alvåtta. Bussn add fe fö långg sä. Ann vårrt ljetarg å tänkt skäll upå kelindji säj. Då såg ann jänn lapp ata si: Klukka e fem. Vakän nu!